

Kommunalt Arbejde i By og paa Land.

Københavns Borgerrepræsentation.

Af Læge *Aloida Harbou Hoff*.

Medlem af Københavns Borgerrepræsentation.

DEn højtærede Redaktion har anmodet mig om i en kort Artikel at omtale Københavns kommunale Forhold, særlig Arbejdet i Borgerrepræsentationen. Jeg maa dog indskrænke mig til at fremsætte nogle enkelte Betragtninger, særlig over Kommunens Skatteforhold, da det vil være ugørligt i en lille Bladartikel at give en, om end nok saa skematisk Oversigt over Kommunens vidtforgrene Administration, over dens forskellige artede Virksomheder, dens udstrakte Grundbesiddelse og Ejendomme, Millionindtægter og Millionudgifter, over de Goder Kommunen byder Byens Borgere, og de Byrder, den paalægger dem ved Vedtægter og Forskrifter, der skal overholdes baade i det private Liv og paa Næringslivets forskellige Omraader, ved personligt Arbejde, der som Tillidshverv og borgerlige Ombud kommer til at paahvile den enkelte, over de Skatter, der paalignes efter Indtægter og faste Ejendomme, over de kommunalpolitiske Rettigheder, der tilkommer Borgerne, direkte ved Valg af Borgerrepræsentationen og indirekte ved at den af Borgerne valgte Repræsentation igen vælger Magistraten (nøjagtigt udtrykt 8 af Magistratens 9 Medlemmer), flere af Kommunens øverste Embedsmænd og Medlemmer af Kommissioner, Raad og Bestyrelser, d. v. s. Indehaverne af de omtalte Tillidshverv og borgerlige Ombud.

Naar den Maade, hvorpaa Kommunalbestyrelsen leder Byens Anliggender, bliver diskuteret, udtales der selvfølgelig baade Tilfredshed og Misfornøjelse, men bortset fra nogen Kritik hist og her er Tilfredsheden med de enkelte kommunale Institutioner dog langt den overvejende, hvilket er fuldt ud berettiget. De Beklagelser, der fremkommer, gaar i de aller fleste Tilfælde ud paa, at der bruges for mange Penge,

saaledes at Skatterne bliver for høje. Om der end muligvis kunde spares noget paa enkelte Omraader, er denne Klage i det hele og store uberettiget. Efter mit Syn paa Forholdene er der utvivlsomt betalt meget for lave Skatter i København indtil disse blev sat op for et Aar siden som Følge af den nye Skattelov. Skatterne har tidligere været for lave i Forhold til de Goder, der fra Kommunens Side ydes Københavns Indbyggere, og de har været lave sammenlignet med Skatterne flere andre Steder i Landet, særligt i Provinsbyerne. Derfor har ogsaa Afdrag og Henlæggelser tidligere været for lave, hvilket selvfølgelig bliver til Skade for Eftertiden. Det er en Kendsgerning, at Skatterne nu er stigende; og hvor uvelkommen denne Stigning end er, er den en Nødvendighed, naar Hovedstaden skal fortsætte sin fremadskridende Udvikling. Man kan næppe med Rette opretholde Klager over, at Skatterne er for høje, naar man tager alle de Fordele i Betragtning, som Københavns Kommune yder sine Indbyggere paa mangfoldige Omraader. Forsørgelsesvæsenet, Sundhedsvæsenet og Hospitalerne forbedres. Undervisningen i Kommunens egne Skoler udvides, og der ydes Støtte til private Skoler. Vedligeholdelsen og Belysningen af Gaderne bliver bedre fra Aar til Aar, og Parkerne udvides — for blot at nævne nogle af de Fremskridt, som vi forlanger at faa og som vi ogsaa har opnaaet, men som vi ikke kan vente eller forlange at faa for intet.

Det foraarsager utvivlsomt en Lettelse i Skattebyrden, at København i flere Aar har drevet og fremdeles driver visse Virksomheder, nemlig Gasværkerne og Elektricitetsværkerne, der samtidig med at de forsyner Byen med deres Produkter paa en udmærket Maade og til rimelige Priser, giver betydelige Indtægter til Kommunens Kasse.

Da Kommunen for 2 Aar siden besluttede at overtage de københavnske Sporveje, skete det under meget stærk Modstand fra Borgerrepræsentationens konservative Gruppe, der spaaede Kom-

munen et kolossalt Tab ved denne Overtagelse. Nu efter at Kommunen har drevet Sporvejene i ca. halvandet Aar, kan det imidlertid forudsiges, at Kommunens aarlige Indtægt af Sporvejene, til Trods for at de fornødne Henlæggelser og Afdrag foretages, og til Trods for at Funktionærernes Løn er forhøjet, vil blive større end den Sum, som det tidligere Selskab noget Aar har betalt Kommunen i Afgift; og efter al Sandsynlighed og Beregning, vil Indtægten fremdeles stige, saa at Sporvejene vil blive en stadig aarlig Indtægt for Kommunen og en Lettelse for de skatteydende Borgere.

Hvordan et Byraad arbejder.

af *Marie Hjelmer*, Medlem af Præste Byraad.

Naar man skal tale om det kommunale Arbejde i Danmarks Provinsbyer, saa kan man naturligvis kun skitsere den ydre og nogenlunde ensartede Form, hvorunder der arbejdes, eftersom Forholdene maa være vidt forskellige i de Byer, hvis Folkeantal kan variere fra 1000—60000 Indb.

Ved Lov af 26. Maj 1868 ordnedes Købstadkommunernes Forhold. Der er imidlertid aabnet Adgang for hver Købstad til indenfor visse Grænser at øve Selvstyre, idet der ifølge denne Lov af hver Kommunalbestyrelse er udarbejdet en af Indenrigsministeriet stadfæstet Vedtægt. I denne fastsættes, hvor mange Medlemmer Raadet skal bestaa af (ikke under 7 og ikke over 19), hvilke staaende Udvalg, der skal nedsættes, de nærmere Regler for Fatigvæsenets Bestyrelse, de nærmere Bestemmelser til Foretagelse af Skatte-ligningen m. v.

Byraadene vælges hvert 4. Aar, efter vor nye Kommunallov af 1908 i 1. Halvdel af Marts Maaned, men begynder først at fungere 1. April.

Formanden er overalt, indtil en ny Ordning indføres, den kongevalgte Borgmester.

Den første Opgave, der efter Valget paaligger de nyvalgte Medlemmer, er at fordele Arbejdet imellem sig. De forskellige Udvalg, der er fastsatte i